

عنوان مقاله:

مدلسازی مطلوبیت زیستگاه پاییزه قوچ و میش در پارک ملی بمو بر اساس روش حداکثر آنتروپی

محل انتشار:

دومین همایش ملی تغییرات اقلیم و مهندسی توسعه پایدار کشاورزی و منابع طبیعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

زهره علیزاده احمدآباد - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه گیلان/ دانشکده منابع طبیعی،

سعید نادری - استادیار، دانشگاه گیلان/ دانشکده منابع طبیعی

ندا سعادت علی قیالو - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه هرمزگان/ دانشکده علوم انسانیستاد تمام دانشگاه شیراز

حمیدرضا اسماعیلی - میرکل سازمان حفاظت محیط زیست استان فارس

خلاصه مقاله:

قوچ و میش از پستانداران شاخص مناطق کوهستانی است و از نظر حفاظتی در فهرست سرخ اتحادیه جهانی حفاظت، در واقع شده است. پارک ملی بمو زیستگاه این گونه در جنوب غرب ایران میباشد. به منظور مطالعه ی (VU) طبقه آسیب پذیر زیستگاه قوچ و میش و مدلسازی مطلوبیت زیستگاه این گونه در پارک ملی بمو، داده‌های حضور گونه، طی فصل پاییز در سال 1393 با استفاده از روش مکسنت، مورد تحلیل قرار گرفت. متغیرهای زیست محیطی مورد استفاده در این مطالعه برای مدل مکسنت شامل لایه طبقات شیب، ارتفاع، جهت و لایه تیپ پوشش گیاهی به همراه لایه حضور گونه میباشد. نقشه مطلوبیت و زیستگاه بدست آمده نشان میدهد که زیستگاه مطلوب قوچ و میش در این منطقه در جوامعی با گیاهان غالبی مانند *Stipa* و *Artemisia aucheri* spp میباشد. پوشش گیاهی به عنوان منبع تغذیه و نیز متغیر ارتفاع منطقه مهمترین عوامل مؤثر بر حضور قوچ و میشها در این منطقه، در فصل پاییز میباشد. نتایج این تحقیق در یافتن پارامترهای مناسب جهت زیست این گونه و نیز مدیریت بهینه زیستگاه ها حایز اهمیت است

کلمات کلیدی:

مدلسازی مطلوبیت زیستگاه، حداکثر آنتروپی، قوچ و میش، پارک ملی بمو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/437350>

